

239

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA, GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I KOMUNALNEJ

z dnia 22 października 1987 r.

w sprawie określenia rodzaju i zakresu przyłączy instalacyjnych do sieci uzbrojenia terenu, których finansowanie obciąża koszty inwestorów budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad kredytowania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. Nr 23, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do przyłączy do sieci uzbrojenia terenu, o których mowa w § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad kredytowania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. Nr 23, poz. 132), zalicza się przyłącza do sieci:

- 1) wodociągowych,
- 2) kanalizacyjnych,
- 3) gazowych,
- 4) ciepłych,
- 5) elektroenergetycznych.

§ 2. 1. Zakres przyłączy, których finansowanie obciąża koszty inwestorów wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego, obejmuje:

- 1) w instalacji wodociągowej — odcinek przewodu wodociągowego, wraz z hydroforami, łączący instalację wewnętrzną z zaworem głównym przed wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie, licząc od strony budynku (budynków),

- 2) w instalacji kanalizacyjnej — odcinek przewodu od pływowego z budynku do pierwszej studzienki rewizyjnej na przykanaliku, licząc od strony budynku,
- 3) w instalacji gazowej — odcinek przewodu gazowego od kurka głównego do zasuwy zainstalowanej na gazociągu, licząc od strony budynku, a w razie braku zasuwy, do odgałęzienia na gazociągu,
- 4) w instalacji ciepłej — węzeł cieplny indywidualny do zaworów odcinających go od sieci wysokoparametrowej; w razie budowy grupowych węzłów cieplnych — odcinki przewodów, łączące rozdzielacze ciepła z zaworami odcinającymi w budynku, instalacje wewnętrzne od sieci rozdzielczej z węzła grupowego,
- 5) w instalacji energetycznej — złącze elektroenergetyczne.

2. Inwestorów budownictwa jednorodzinnego obciążają koszty budowy przyłączy, o których mowa w ust. 1, od budynku do ciągu ulicznego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r. i ma zastosowanie do umów kredytowych zawieranych po tym terminie.

Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej: J. Bajszczyk

240

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 października 1987 r.

w sprawie zarządzania ruchem na drogach publicznych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) i w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy administracji państwowej właściwe do zarządzania ruchem na drogach publicznych podejmują działania, w szczególności o charakterze planistycznym, organizacyjnym i decyzyjnym, mające na celu zapewnienie za pomocą odpowiednich środków, głównie technicznych, właściwej organizacji ruchu pod względem bezpieczeństwa, sprawności, ekonomiczności i wygody, w zgodności z zasadami ruchu ustalonymi w ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35).

§ 2. 1. Minister Komunikacji sprawuje ogólny nadzór w zakresie zarządzania ruchem na drogach publicznych, a ponadto jest organem zarządzającym ruchem na:

- 1) autostradach i innych drogach przeznaczonych wyłącznie dla pojazdów samochodowych,

- 2) niektórych drogach krajowych wymienionych w załączniku do zarządzenia.

2. Organem właściwym do zarządzania ruchem na pozostałych drogach publicznych jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia wojewódzkiego.

§ 3. 1. Działania i czynności w zakresie organizacji ruchu na drogach, dotyczące w szczególności:

- 1) określania tras komunikacji publicznej,
- 2) ustalania granic obszarów zabudowanych,
- 3) ustalania kierunków ruchu na drodze,
- 4) wprowadzania zakazów wykonywania niektórych manewrów,
- 5) ustalania zakazów i nakazów ruchu określonych rodzajów pojazdów lub uczestników ruchu,
- 6) wyznaczania miejsc i warunków postoju lub zatrzymania pojazdów komunikacji publicznej,
- 7) wyznaczania miejsc i określania sposobów oraz warunków parkowania pojazdów,